

تراپ علیہ تعهدات بین المللی

سازمان یونسکو

اواواسط اکتبر ۲۰۱۷ کاخ سفید تصمیمش را برای خروج از سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ایالات متحده به سازمان ملل متحد رسماً اعلام کرد. اتفاقی که رسماً در دسامبر ۲۰۱۸ اجرایی شد. ایالات متحده با ادعای تبعیض یونسکو علیه اسرائیل یونسکو را ترک کرد و با این کار حمایت خود از رژیم صهیونیستی را وارد یک فاز جدید کرد. هدر نوئر، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا ۱۲ اکتبر ۲۰۱۷ در توضیح این تصمیم کا سفید گفت: «این تصمیمی نبود که بپراحتی گرفته شود و بیانگر نگرانی‌های آمریکا در رابطه با بدهی‌های وافر آن یونسکو، نیاز این سازمان به اصلاحات و بنیادین و تبعیض‌هایی است که یونسکو علیه اسرائیل روا می‌دارد.»

پس از خروج آمریکا از سازمان یونسکو برخی کارشناسان اعلام کردند که این تصمیم با توجه به روحیه کاسب کارانه ترامپ و اینکه او در این مدت تلاش کرده پای آمریکا را از تمامی تعهدات بین المللی خارج کند، گرفته شده است. شریه فارین با پلیسی هم در این رابطه نوشت: «آمریکا این تصمیم را به علت بدهی های پیشین و رویکردهای این سازمان علیه تل آویو گرفته است». پس به رسمیت شناختن حکومت خودگردان فلسطین از طرف یونسکو در سال ۲۰۱۱ اختلافات آمریکا و اسرائیل با این سازمان و بین المللی آغاز شد. یونسکو با تصویب قطعنامه هایی حقوق تاریخی فلسطینی ها را به رسمیت شناخت و اسرائیل را به خاطر منحرف کردن حقایق تاریخی محکوم کرد. باراک اوباما، رئیس جمهور پیشین ایالات متحده پس از این تصمیم یونسکو در اولین اقدام، کمک های مالی خود به این سازمان را کاهش داد. همچنین یونسکو در سال ۲۰۱۶ هرگونه ارتباط یهودی را با مسجدالاقصی و دیوار البراق رد کرد و در سال ۲۰۱۷ قدس را به عنوان پایتخت فلسطین به رسمیت شناخت.

معاهده زیست محیطی پاریس

معاهده پاریس در دسامبر ۲۰۱۵ به منظور تلاش برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و جلوگیری از گرم‌تر شدن کره زمین بین ۱۹۵ کشور منعقد شد. ایالات متحده آمریکا به‌تنهایی متعهد شده بود که تا سال ۲۰۲۵ انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را به میزان ۲۸ درصد نسبت به سطح آن در سال ۲۰۰۵ کاهش دهد. این کشور همچنین متعهد شد که تا سال ۲۰۲۰ سه میلیارد دلار به کشورهای توسعه‌نیافته به منظور فراهم کردن زیرساخت‌های مبارزه با انتشار گازهای گلخانه‌ای کمک کند.

امداد روز دوم ژوئن ۲۰۱۷، رئیس‌جمهور جدید آمریکا خروج از این توافق را اعلام کرد. در حالی که باراک اوباما، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا این توافق را امضا کرده و وجود چنین تعهدی را ضروری می‌دانست، ترامپ اعلام کرد که این توافق خلاف منافع آمریکا و به نفع سایر کشورهاست. رئیس‌جمهور جدید آمریکا اعلام کرد با توجه به اینکه اجرای تعهدات این توافقنامه برای آمریکا به منزله از دست دادن ۲/۷ میلیون فرصت شغلی تا سال ۲۰۲۵ و همچنین ۴۴۰ هزار فرصت صنعتی در داخل کشور است، ایالات متحده به چنین توافقی نیاز ندارد. ترامپ همچنین اعلام کرد که خروج از این توافق صنایع زغال سنگ و نفت را رونق خواهد بخشید. ترامپ طی یک سخنرانی در کاخ سفید تأکید کرد که آمریکا از این پیمان خارج می‌شود اما به مذاکراتش برای رسیدن به یک توافق بهتر ادامه می‌دهد. بالاخره در روز ۱۴ اگوست ۲۰۱۷، وزارت خارجه آمریکا طی نامه‌ای به سازمان ملل متحد رسماً تصمیمش برای خروج از معاهده زیست‌محیطی پاریس را اعلام کرد و افزود که واشنگتن تا خروج نهایی در سال ۲۰۱۹ به مذاکرات مربوط به این معاهده جهانی حاضر خواهد شد.

مشارکت تجاری Trans Pacific

پیمان ترانس پاسیفیک (Trans-Pacific Partnership) یک مشارکت تجاری است که در سال ۲۰۰۵ بین سینگاپور، هونگ کونگ، تایوان، ژاپن، آمریکا، کانادا، مکزیک و چند کشور دیگر، از جمله ایالات متحده نیز پس از چند سال مذاکره، در سال ۲۰۱۵ به این جمع پیوست. اما در ۲۳ آوریل ۲۰۱۷، دونالد ترامپ، رئیس جمهور جدید آمریکا فرمانی را امضا کرد که به مشارکت آمریکا در پیمان شاکست در Trans-Pacific پایان داد.

پیش از این او در رقابت‌های انتخاباتی خود وعده داده بود که از این شرکات خارج خواهد شد. به‌زعم او، شرکات در این پیمان به ضرر کارگران آمریکایی است و عضویت در آن به منزله تجاوز به منافع کشور است. کارشناسان بر این عقیده‌اند مهم‌ترین دلیلی که سبب پیوستن دولت اوباما به این شرکات تجاری شد، دسترسی آمریکا به نیروی کار ارزان کشورهایماند ویتنام و شیلی بود. اما، به‌زعم رئیس‌جمهور جدید، در حالی که نیروی کار و ماشین‌آلات آمریکایی بی‌کارند، هیچ توجیهی برای پیوستن ایالات متحده به TPP وجود ندارد. این مشارکت تجاری که با هدف مقابله با افزایش نفوذ اقتصاد چین برپا شده بود با خروج آمریکا عملاً کارکرد خود را از دست داده و حتی به عکس غرض خود تبدیل شد. موضوعی که نخست‌وزیر ژاپن نیز بعد از صدور فرمان ترمپ به آن اذعان و تأکید کرد که این توافق برای حضور آمریکا هیچ مفهومی نخواهد داشت. بنابراین ترمپ با زدن زیر پای شرکات تجاری را در این چین هموارتر کرد که بتواند این پیمان را به یک توافق جامع راهبردی تبدیل کند. به‌خصوص بعد از اینکه اکثر اعضای این شرکات اعلام کردند به تعهدات خود در چارچوب این پیمان تجاری پایبند می‌مانند.

تلاش برای تجارت آزاد اسلحه

پیمان جهانی تجارت اسلحه در آوریل سال ۲۰۱۳ با اکثریت آرای نمایندگان ۱۹۳ کشور در اجلاس عمومی سازمان ملل به تصویب رسید و سال بعد رسماً به صورت قانون درآمد. آمریکا هم که بزرگ‌ترین صادرکننده اسلحه در جهان است با وجود برخی مخالفت‌ها به این پیمان رای مثبت داد. پیمان تجارت اسلحه اصولی را برای صنعت ۸۵ میلیارد دلاری اسلحه وضع و تلاش می‌کند که این سلاح‌ها به دست جاینگاران و ناقضان حقوق بشر نرسند. کشورهای امضاکننده این پیمان مکتشفند که از انتقال و تغییر مسیر اسلحه به جنگ‌سالاران، تروریست‌ها و سازمان‌های جاینگار کجولگیری می‌کنند. در فاصله کمتر از دوسال بعد از تصویب این پیمان در مجمع عمومی سازمان ملل ۱۲۰ کشور جهان این پیمان را امضا کردند که در این میان میان پنج کشور از ۱۰ کشور بزرگ صادرکننده سلاح یعنی فرانسه، آلمان، ایتالیا، اسپانیا و بریتانیا نیز به چشم می‌خورد. با وجود این انجمن ملی سلاح آمریکا، گروه‌های محافظه‌کار و حتی سنا با این استدلال که با این پیمان حق داشتن اسلحه در داخل آمریکا پایمالی می‌شود با آن مخالفت می‌کردند. هرچه بود علی‌رغم امضای پیمان مزبور توسط اوپاما، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا قانونگذاران آمریکا هیچ‌گاه آن را نپذیرفتند. حالا دونالد ترامپ اعلام کرده که از مجلس سنا خواهد خواست این پیمان را تصویب نکند. او همچنین تصریح کرده که سازمان ملل به‌زودی بیانه رسمی خروج آمریکا از پیمان تجارت تسلیحاتی را در یافت خواهد کرد. بعد از اظهارات ترامپ کاخ سفید هم به بیانه‌ای اعلام کرد که این پیمان «واقعاً نمی‌تواند مسأله انتقال غیرمسئولانه تسلیحات را حل کند، به این دلیل که دیگر صادرکنندگان تسلیحات از جمله روسیه و چین آن را به کار نگرفته‌اند.»

بیمان موشک‌های هسته‌ای میان برد هسته‌ای یاروسیه

اول فوریه ۲۰۱۹، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده اعلام کرد: «آمریکا تعهدات خود را در چارچوب پیمان INF به حال تعلیق درخواهد آورد و روند خروج از آن را آغاز می‌کند این روند تا ۶ ماه به طول خواهد انجامید، مگر آنکه روسیه با نابود کردن همه موشک‌ها، پرتابگرها و تجهیزاتی که ناقض متن پیمان هستند، به تعهداتش عمل کند.»

پس از انتشار بیانیه ترامپ، مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا در یک نشست خبری در واشنگتن اعلام کرد که کشورش به دلیل اتمام مدت در نظر گرفته شده برای انجام تعهدات از جانب روسیه از پیمان موشک‌های هسته‌ای میان‌برد (INF) خارج می‌شود.

بهانه ایالات متحده برای خروج از این معاهده رونمایی روسیه از یک موشک میان برد جدید در سول
یهمن ۹۷ بود. ایالات متحده در ماه دسامبر ۲۰۱۸ با صدور یک اوتیسماتوم ۶۰ روز به روسیه مهلت
داد موضع خود، دربارۀ از بین بردن موشک‌های کروز اعلام کند. در مقابل روسیه نیز درخواست
دولت آمریکا برای نابودسازی موشک‌های کروز را غیرممکن و غیرقابل پذیرش خواند و تأکید کرد که
از قطعیت ایالات متحده برای خروج از پیمان موشک‌های هسته‌ای میان برد باخبر است. این پیمان
در سال ۱۹۸۷ میان آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی سابق منعقد شد و یکی از اقدامات اساسی در
جهت تنش زدایی دوران جنگ سرد بود. این پیمان در هشتم دسامبر آن سال در واشنگتن به امضای
روناuld ریگان رئیس جمهور وقت آمریکا و میخائیل گورباچف رهبر وقت اتحاد جماهیر شوروی رسید.
تأمل قابل از اعلام خروج از این پیمان ادعا کرده بود که روسیه سال‌هاست این پیمان را نقض می کند
و باید حشمت به اظهارات او اما استناد کرد.

خروج از شورای حقوق بشر

۲۰ ژوئن ۲۰۱۸، نیکی هیلی، نماینده آمریکا در سازمان ملل متحد اعلام کرد آمریکا به دلیل جانبداری نهادینه شورای حقوق بشر علیه اسرائیل از این شورا خارج می‌شود. او همچنین با اشاره به اینکه شورای به اصلاح حقوق بشر نمی‌تواند به وضعیت کشورهای مثل ونزوئلا و ایران رسیدگی کند، اعلام کرد که شورا لیاقت نام حقوق بشر را ندارد. هیلی از عضویت کشورهای نظیر چین، کوبا و ونزوئلا در این شورا انتقاد کرد و خواستار اصلاحات در این نهاد بین‌المللی شد. این ادعا در حالی است که شورای سازمان ملل مطرح شد که ایالات متحده از این زمان تشکیل به انواع نقض حقوق بشر دست زده است؛ از کشتار زنان و کودکان در جنگ‌های مستقیم و نیابتی تا ساخت و استفاده از بمب‌های هسته‌ای و توطئه و شورش علیه حکومت‌های رسمی در سراسر دنیا.

هیلی همچنین شورای حقوق بشر را به «خصومت بی‌پایان» با رژیم صهیونیستی متهم کرد و گفت: «این نهاد در سال میلادی جاری پنج قطعنامه علیه اسرائیل تصویب کرده که بیش از پنج برابر تعداد قطعنامه‌هایی است که در مجموع علیه کرد شمالی، ایران و سوریه به تصویب رسیده است.»

هیلی حدود دو هفته پیش از اعلام این تصمیم در نشست دوره‌ای شورای حقوق بشر در ژنو سوئیس گفته بود که این نهاد باید «گرایش ضداسرائیلی خود را کنار بگذارد.» او اعلام کرد که دولت ترامپ نقش و مشارکت آمریکا در شورای یادشده را «مورد بررسی دقیق» قرار داده است. در واقع بهانه خروج ایالات متحده از حقوق بشر، نظیر آنچه در خروج از یونسکو اعلام کرده بود، تبعیض علیه رژیم صهیونیستی بود. این تصمیم‌ها کاملاً گویای نقش لابی‌های صهیونیستی در سیاست‌ورزی ایالات متحده است.

مهاجران در دام تندروی‌های ترامپ

یکی از موضوعاتی که با حضور ترامپ در عرصه سیاسی ایالات متحده به عنوان یک چالش درجه یک به سطح اول منازعات سیاسی این کشور تبدیل شده، مساله مهاجران و نسبت آمریکا با آنهاست. پاییز سال گذشته بود که هیات نمایندگی آمریکا در سازمان ملل با اعتراض به این پیمان، ابراز کرد، توافقی که در سال ۲۰۱۶ به تصویب ۱۹۳ کشور عضو سازمان ملل متحد رسید، منافع آمریکا و سیاست‌های مهاجرتی دولت این کشور را تأمین نمی‌کند و بعد از این به معاد آن پایبند نخواهد بود. این پیمان که در حقیقت «اعلامیه نیویورک برای مهاجران و پناهیجویان» نامیده می‌شود، کشورهای اعضا کنند، از متعهد می‌سازد حقوق پناهیجویان را رعایت، محل اقامتشان را فراهم و دسترسی آنان به تحصیلات و شغل را تضمین کنند. امریعلی افرات، کارشناس مسائل آمریکا در این باره می‌نویسد: «از دید ملی‌گرایان آمریکایی که ترامپ آنان را نمایندگی می‌کند، مهاجران و پناهیجویان افرادی سر بار و دردسرساز هستند که نباید اجازه داشته باشند به راحتی وارد خاک آمریکا شوند. در عین حال، راست‌گرایان آمریکایی از اینکه تصمیم‌گیرنده مباحثی چون سیاست‌های مهاجرتی در اختیار نهادهای بین‌المللی باشد، ناخرسند هستند. از دید آنان، منفعت آمریکا در اولویت قرار دارد، هر گاه تعهدات بین‌المللی در تعارض با منفعت آمریکا قرار گیرد، واشنگتن باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن از پیمان‌های بین‌المللی خارج شود؛ حتی اگر در این میان، سرنوشت هزاران آواره، مهاجر و پناهیجوی رانده‌شده از جنگ و فصولی تیز به خطر افتد. در پیش گرفتن چنین رویکرد ضدمهاجرتی دولت آمریکا از سوی دیگر کشورهای جهان، زندگی دشوار ملی‌گفته بود تصمیم‌گیران را بیش از پیش دشوار می‌سازد.» نیکوی هیل، سفیر وقت آمریکا در سازمان ملل گفته بود تصمیم‌گیران درباره سیاست‌های مهاجرتی همواره باید توسط خود آمریکایی‌ها اتخاذ شود.

آمریکا به کانادا هم رحم نکرد

دونالد ترامپ، از همان ابتدا چه در کمپین انتخاباتی خود و چه پس از ورود به کاخ سفید با شعار «آل آمریکا» از تعدیل و تغییر معاهده‌های تجاری آمریکا با دیگر کشورها خبر می‌داد. یکی از این معاهدات قرارداد تجارت آزاد آمریکای شمالی موسوم به «فتا» بود که ترامپ آن را یکی از بدترین معاهده‌های تجاری تاریخ می‌خواند و تهدید می‌کرد که در صورت عدم تغییر مفاد آن، ایالات متحده از آن خارج می‌شود. دست آخر همین گونه به هشد ترامپ و آل آمریکا در ۲۸ دسامبر ۲۰۱۸ اعلام کرد که دولت ترامپ که به مشارکت در قرارداد تجارت آزاد آمریکای شمالی خاتمه خواهد داد.

معاهده تجارت آزاد آمریکای شمالی (NAFTA) North American Free Trade Agreement یک سازمان تجاری منطقه‌ای متشکل از سه کشور ایالات متحده آمریکا، کانادا و مکزیک است. این معاهده به‌نوعی مشابه و صحت تجاری در اتحادیه اروپا است و بیان دقیر تر نفتا تجارت تمامی اجازه مگرد که این معاهده بدون محدودیت با یکدیگر داشته باشند. به این دلیل دقیر تر نفتا تجارت تمامی موانع گمرکی میان کشور از میان برداشته است و به این اجازه داده که بدون پرداخت هزینه گمرک و مالیات مرز، نامحدود، از اجناس و کالاها از مرزهایشان، انتقال دهند.

با وجود این یکی از دلایلی که ترامپ را مجاب به مخالفت با معاهده تجاری نفتا کرد تراز تجاری منفی میادلات تجاری آمریکا با کانادا و مکزیک بود. در واقع ترامپ با توجه به میزان بالای بدهی دولت آمریکا و در راستای احقاق همان شعاری که در مسطور فوق به آن اشاره شد خروج از این پیمان را اعلام کرد. اقدامی که باعث شد با فشار ایالات متحده یک پیمان نفتای جدید منعقد شود که البته به واسطه عدم تصویب در پارلمان های سه کشور هنوز به مرحله اجرا در نیامده و نتوانسته است به مناقشات تجاری بین آنها پایان دهد.

برجام؛ لکه ننگی ہمیشگی بر دامن ایالات متحدہ

آمریکا که از بعد از توافق هسته‌ای به قول مردان دیپلماسی کشورمان مربوب روح برجام را نقض کرده بود، به صورت رسمی ۱۸ اردیبهشت سال ۹۷ از برجام خارج شد. ترامپ با این ادعا که این توافق ناآمنی و وحشتناک و یک طرفه بوده که هرگز نباید اضمای می‌شد، اعلام کرد که از توافق هسته‌ای با ایران خارج و بالاترین سطح از تحریم‌ها را علیه ایران اعمال خواهد کرد. برنامه جامع اقدام مشترک با همان عنوان شناخته شده‌ای یعنی برجام، توافقی بود که بعد از یک سال و چند ماه مذاکره هسته‌ای میان ایران و گروه موسوم به ۵+۱ (آمریکا، انگلستان، فرانسه، چین، روسیه و آلمان) در تهران در ۱۴ جولای ۲۰۱۵ (۲۳ تیر ۹۴) در ویل تشریش به امضای طرفین رسید. گروه بعد یعنی در ۲۹ تیر همان سال (۹۴) توافق بین‌المللی در شورای امنیت به رای گدشته و بدون رای معنی در آن شورا تصویب و تبدیل به قطعنامه ۲۲۳۱ شد که مطابق آن تمامی تحریم‌های هسته‌ای ایران ملغی می‌شد. با این حال مهر توافق هنوز خشک نشده بود بهانه جویی آمریکایی‌ها شروع شد. تنها یک روز بعد از اجرایی شدن برجام، دولت آمریکا ۲۷ شخصیت حقیقی و حقوقی ایران را تحریم کرد. بعد از آن نیز به عنوان مختلف بارها توافق هسته‌ای نقض شد. این در حالی بود که طبق گزارش‌های مکرر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ایران تنها به تمامی تعهدات برجامی خود عمل کرده بود بلکه در راستای اعتمادسازی اقداماتی فراتر از برجام را انجام داده بود. مطابق نظر کارشناسان دولت باراک اوباما توافق هسته‌ای ایران و ۵+۱ را بیش از آنکه اراک نقض کرده بود بعد از آن دونا دل ترمب به صورت علنی تر نوای خروج از توافق هسته‌ای را سرداد تا اینکه که در نهایت با پیش‌پا‌زدن به قطعنامه‌های بین‌المللی در خلیه در راستای آن سال گذشته قلد رمانیانه به صورت رسمی از این توافق خارج شد و تا امروز هر روز شاهد خرابی و نشان‌های جدید آمریکا برای اروپا در راستای بی‌اثر کردن بیش از پیش برجام نیز هستیم!